GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek | Nro. 12. | 30. Stycznia 1826.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

— *Ze Lwowa.* —

N. Pan naywyższém postanowieniem Swoiém z d. 6. b. m. raczył uwolnione mieysce Radcy Appellacyynego przez śmierć Krzysztofa Bołoz Antoniewicza, nadać naywłaskawiey Radcy Sądu Szlacheckiego Tarnowskiego, Franciszkowi Złobickiemu.

Gazeta Presburgska z d. 17. Stycznia donosi: »Po trzydziestém dziewiątém posiedzeniu Seymu Izb obiedwóch odbytém w d. 12. t. m. następowały codziennie Cyrkularne Stanów posiedzenia, których rezultat był wczoray na posiedzeniu 40tém wzięty pod rozwagę, potém Izbie Magnatów przesłany i tamże podyktowany.«

Wykaz
dochodów Austryiackiego narodowego banku w roku 1825.

Pierwsze półrocze. Od d. 1. Stycznia do d. 30. Czerwca 1825.

Debet:

	Waluta bankowa. ZR.	kr.
Opłata urzędników i potrzeby kancelaryi - - - - - - - - -	45,481	47
Przewóz pieniędzy, sprawunki, koszta druku, opłata od listów, należytości stępla od kuponów na pierwsze półrocze, wydatki domowe i inne - - - - -	50,297	50 2/4
	95,779	37 2/4
Pozostała Summa z r. przesz.	1,677,650	3/4
	1,773,429	38 1/4

Kredyt:

	Waluta bankowa. ZR.	kr.	ZR.	kr.
Dochodów z efektów eskontowanych w ilości 23,451,409 ZR. 43 kr. - - -	395,557	43		
Z tego odciągnąwszy pozostałą ilość dochodów od owych efektów, które po d. 1. Lipca 1825 przypadaią do zapłace.	192,682	7	202,875	36
Dochody i należytości od zaliczeń na zastawy - - -	398,695	24		
Od tego odciągnąwszy pozostałą ilość dochodów od owych zaliczeń, które po d. 1. Lipca 1825 przypadaią do zapł.	65,088	56	333,606	28
Dochody od pozostałego pierwotnego maiątku bankowego, wraz z prowizyią od reszty z sprzedaży dóbr Skarbowych - -			1,144,435	9 1/4
Dochody funduszu odwodowego			63,712	30
Prowizyia od assygnacyy kass prowincyionalnych - - - - -			20,467	55
Zysk na monecie - - - - - -			8,332	—
			1,773,429	38 1/4

Podział zysku
przez Dyrekcyią bankową przełożony:

Na 50,621 akcyy półroczna dywidenda po 30 ZR. wynosi - - - - - - - -	1,518,630 ZR.	—
Przeniesienie zysku na drugie półrocze - - - - -	159,020	— 3/4 kr.

Z Izby obrachunkowéy uprzy. Aust. narod. banku:
Franciszek Salzmann, Nad-Buchhalter. Max. Litomisky, Buchhalter.

Dostrzegacz Austryiacki umieścił pod napisem: Z *Wiédnia d. 17. Stycznia,* następuiący artykuł:

»Gazety Francuzkie Oppozycyyne udzielaia czytelnikom swoim względem wielkiego i smutnego zdarzenia, tak mocno teraz Europę zaymuiącego, osobliwą mieszaninę fałszywych i sprzecznych wiadomości, czczych domniemań i zuchwałych uroień.«

»Przeięty ścisłą naukowością, pod którą tylko źle się ukrywa osobista złość, do rozpaczy przywiedziona próżność i znikłe nadzieie, wystąpił w szranki Dziennik Rozpraw, i codziennie nad wszystkiém o czém mniema wiedzieć, a nie wie, czyni mnóstwo niedoyrzałych, bezwstydnych i opacznych uwag. Gdyby złe na tém się

)(

kończyło, mogłoby być ieszcze znośnem zwane; ponieważ czas pożera szczęściem bardzo prędko potwory, które sam wydaie. Atoli z iaką gorliwością staraią się ci nieprzebłagani burzyciele spokoyności poruszać umysły! iakiemi zdradzieckiemi sposobami utrzymuią ducha stronnictwa w baczności, żadney złey namiętności zasypiać nie dozwalaią, duchowi rewolucyynemu zawsze nowe widoki i drogi otwieraią, a nawet dobrze myślących, ztąd nieszczęśliwych, iż ich zuchwałym przepowiedniom po części daią wiarę, przez wątpliwości i zmyślone obawy zwodzić usiłuią! Obszerne pole politycznego i moralnego chwastu, które z niezmordowaną czynnością uprawiaią, zdaie się być dla ich życzeń za szczupłe; z takiemto wrzaskiem chwytaią się zawsze nowey materyi, aby swe grożące obrazy przyszłości czarnemi pokryć kolorami; z takąto wściekłością przy każdey niespodzianey odmianie w wielkich świata stosunkach, miotaią pochodnią niezgody, woyny i zburzenia nad własną oyczyzną i wszystkiemi kraiami ziemi!«

»Jednakże i tym razem nadzieie ich będą hańbą okryte. Węzeł, który tak długo iednoczył stróżów publicznego porządku, za nadto iest ścieśniony, aby się tak łatwo, iak pod piorem niektórych fantastycznych polityków, rozwiązał. Wielki Monarcha, który sławę założyciela i utrzymującego pokóy bardziey, iak inną iaką cenił, został nam wydarty; atoli przez zeyście iego nie zgasł duch, który Jego i Jego sprzymierzonych ożywiał; potrzeba oporu przeciwko tym, którzy radziby widzieć zniszczone nayślachetnieysze dzieło czasu, niemniey iest silna iak pierwey; a uczucie tey potrzeby bardziey, iak kiedy stało się koniecznem. Pokóy polityczny rozszerzać będzie nieustannie swoią dobroczynną osłonę na Europę, a wszystkie przemyślnictwa, które chwila pierwszego pogrążenia wydała, zostaną igraszką wiatrów.«

»Na sprawiedliwą wzgardę zasługuią owi fałszywi sofiści, co nadużywaią rozumu i wymowy aby poięcie swoich współczesnych obłąkać, aby głos prawdy i powinności przytłumić w słabo uzbroionych umysłach. Niemniey godnymi kary są ci, którzy iako ślepe narzędzia lub dobrowolni pomocnicy, skazicielom publiczney opinii, sfałszowanych faktów, i złośliwey potwarzy dodaią materyałów, aby swoie powietrzne budowy wznosili. Atoli nie bez litości poglądać potrzeba na tę liczną klassę, która przez łatwowierność, brak rozsądku i fałszywem skinieniem głowy powodowana, w tey okropney grze, iakiey prędzey lub poźniey stanie się ofiarą, zdaie się znaleść zbawienie ludzkości. Ludzie, którzy nie znaią świata, o interessie Państw, i naytrudnieyszych zadaniach polityki, z ograniczonego stanowiska maleńkich towarzystw sądzą, i całą swą mądrość czerpią z dzienników i pism ulotnych, są naturalnie skłonni w swoich własnych fantazyiach lub rozmowach z swemi iednomyślącymi przyiaciołmi wierzyć baśniom i przywiązywać do nich zbyteczne nadzieie i plany. Nie maiąż nakoniec drogo okupione doświadczenia naszego czasu otworzyć oczy poczciwym i dobrze myślącym w tey klassie? Nie powinnaż obawa, aby prawny porządek, pod którego opieką wszyscy prawdziwego dobra w pokoiu kosztować mogą, nie został zaburzony, silniey na nich działać, iak prożna chęć, bez zdolności i powołania rzucać się w zawód, do którego naydoświadczeńszy polityk nie przystępuie bez przekonania o ciężkey odpowiedzialności?«

Cesarsko-Rossyyski tayny Radca i Szambelan Ribeaupierre przybył w d. 19. t. m. do Wiednia.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ameryka Hiszpańska.

Prezydent Ziednoczonych Państw Mexykańskich w odezwie swoiey z d. 23. Listopada oznaymił Mexykanom o kapitulacyi zamku S. Juan d' Ulloa, przez którą po 304 latach chorągiew Kastyliyczyków znikła z Mexyku. Prezydent uznaie nadzwyczayną ofiarę miasta Vera-Cruz (leży one pod działami zamku, i podczas oblężenia zostało prawie całkiem zburzone); zapewniaiąc, że Vera Cruz może się wszystkiego od Oyczyzny spodziewać. Również przyrzeczona iest wdzięczność Oyczyzny korpusowi oblęgaiącemu, który po czteroletniey pracy zmusił zamek do poddania się. — Przez poddanie się zamku Mexykanom, dostało się tymże pięć statków kanonierskich, dwie feluki, ieden statek pocztowy i dwa inne okręty, wszystkie w dobrym stanie, wraz z liczną artyleryią, wielkiemi zapasami, i wszystkiemi ozdobami i srebrem kościołów.

Hiszpania.

Wyrokiem z d. 28. Grudnia rozporządził Król przywrócić wielką Radę Stanu, która nieustannie trudnić się ma wyższym zarządem i stawodawstwem. Król będzie sam w teyże przewodniczył, a Infanci będą Członkami. Na Współczłonków teyże Rady Stanu są mianowani: Kardynał Arcybiskup z Toledo; Biskup Leonu; Peter Cyrillus Alameda; Xiążę Infantado; Xiążę San Carlos; Don Luiz de Salazar; Don Francisco Colomarde, iako Minister Sprawiedliwości; D. Luis de Ballesteros, iako Minister Skarbu; Margrabia Zambrano, iako Minister Woyny; Jeneralny Kapitan Castannos; Margrabia Villaverde; Margrabia de la Reunion; Hrabia Venadito; D. Jose Garcia

de la Torre; D. Francisco Ibarez de Leiva; D. Juan Baptist Erro; D. Józef Arnarez; D. Joachim Peralta i D. Pio Elizalde. Ministrowie pracować będą zwyczaynie z Radą, tak, że wszystkie uchwały będą należycie rozważone, zanim ogłoszone zostaną; Radcy nie będą mogli być z urzędu złożeni; nie będą mogli swych posad być pozbawieni, i tylko w skutek dowiedzioney zbrodni z wyraźnego rozkazu Monarchy będą ze Stolicy oddaleni.

Wielka Brytaniia i Irlandyia.

Kuryier zapewnia, że Xiąże York ciągle iest zdrów.

Prośba gospodarzów wieyskich Hrabstwa Lincoln uchwalona do Izby Niższey na niedawno namienionem Zgromadzeniu opiewa iak następuie: »My mieszkańcy Hrabstwa Lincoln, zebrani za upoważnieniem naszego Szeryfa, prosiemy o pozwolenie przedstawienia przezacney Izbie, iż z wielką boleścią powzieliśmy wiadomość, że zamiarem iest, na następnem posiedzeniu Parlamentu wnieść proiekt o dozwolenie każdego czasu wprowadzania obcego zboża za opłatą cła stałego, a czego się obawiamy iako nieprzyzwoitego. Nie możemy wstrzymać się od wynurzenia naszego przekonania, że takowy środek, wystawiłby kląssę rolników i sama Konstytucyię na zgubę, którey silną podporę, według naszego zdania, czyni ta część naszey ludności, iak dalece kray ten przy teraźnieyszych ciężarach zupełnie nie może współubiegać się w handlu zbożowym z innemi częściami Europy. Sądziemy, iż byłoby bardzo niebezpieczne do zniesienia doświadczenie, gdyby obce narody przez niską cenę, naszych gospodarzy na ich własnych targach uciskały, tym sposobem kraiową reprodukcyią pierwszych potrzeb życia ograniczały i onych zarobkowość od woli obcych uczyniły zawisłą. Z tego powodu prosiemy przezacney Izby, o protekcyią dla naszych słusznych praw, aby interes kraiu i rolnictwa, iakoteż pomyślność towarzystwa nie zostały teoryi i spekulacyi poświęcone.

O chorobach niszczących woysko Angielskie, stoiące w Arakanie, w Państwie Birmańskiem, potwierdzaią się wiadomości. Trzecia część żołnierzy z kraiowców ma być w szpitalach. Dwa pułki zaymuie stanowisko, które zowią bateryią śmierci, iest one blisko rzeki, którey wyziewy są zaraźliwe. Wszyscy Oficerowie 42 pułku tam znayduiący się choruią, dwóch iuż umarło. Pułk 49 ma tylko 30 ludzi służbę odbywaiących. Szpiegà, który o tem położeniu woysk Angielskich doniósł Cesarzowi Birmanów, ukarano śmiercią.

Francyia.

Król przyymował w d. 9. Stycznia na prywatnem posłuchaniu Opata Desmazure, apostolskiego Missyionarza i Jałmużnika Francuzkiego Poselstwa w Konstantynopolu, który z Toulonu udaie się na okręcie Francuzkim woiennym do Jerozolimy do Zakonników Grobu Świętego.

Z umieszczonego w Monitorze wykazu działań Komissyi likwidacyyney, rozpoznaiącey prośby wychodzców o wynagrodzenie, wypływa, że do 1. Stycznia 1826 zalikwidowano takich próśb do 93 mil. 49,406 fr. (po odciągnieniu 5 mil. 900,000 fr. stanu ciążącego) a 55 mil. 689,409 zapisano do księgi długów Państwa, które w 3 procentowych wieczystych dochodach czynią 1 mil. 670,682

Zakład pierwszego pułku Szwaycarskiego 150 ludzi wynoszący, ma niezwłocznie wyruszyć do swoiego pułku do Hiszpanii.

Marszałek Suchet umarł d. 3. Stycznia w Marsylii po długiey i dotkliwey chorobie.

Zjednoczone Niderlandy.

Z Batawii odebrano doniesienia z ostatnich dni Sierpnia, że tam spodziewaią się prędkiego ukończenia rozruchów na wyspie Jawie, do czego wiele kraiowych Xiążąt przyczyniło się daiąc pomoc; Jenerał Van Geen powrócił także z Celebes, a naypewnieyszy dowód bliskiego ukończenia owych zamieszań uważaią to, że Wielkorządzca Baron van der Capellen zbiera się, czego iuż dawno pragnął, powrócić do Europy.

Rossyia.

Z Petersburga d. 24. Grudnia (3. Stycznia).

Po wypadkach z dnia 14. spokoyność równie prędko iak gruntownie przywróconą została w Petersburgu. Nic ią potém nie zmieszało, a miasto przybrało zwykłą postać. Nie widać naymnieyszey obawy ani żadnych oznak wzruszenia. Wszędzie gdzie się Cesarz pokaże woysku albo ludowi swoiemu, przyięty iest z iak naywiększym zapałem.

W woyskowych koloniach i okolicach i okolicach Nowogrodu iak naywiększy porządek panował przy wykonaniu przysięgi wierności.

Miasto Moskwa wykonało przysięgę na wierność N. Cesarzowi Mikołaiowi z iak naymocnieyszym zapałem. Dnia 18. Grudnia o 10 rano Jenerał Gubernator woienny, Xiąże Galicyn, dowódzca 5 korpusu woyska Jenerał piechoty Hrabia Tolstoy, wszyscy Członkowie Senatu, wszystkie Władze cywilne i woyskowe, wyższe Duchowieństwo, szlachta, kupiectwo, zgromadzili się w kościele katedralnym Wniebowstąpienia. Był tam, iak wiadomo, złożony oryginał aktu ostatniey woli Cesarza Alexandra. Arcybiskup Moskiewski otworzył ten akt i publicznie go przeczy-

tał iako też Manifest Nayiaśnieyszego Cesarza Mikołaja. Natychmiast wszyscy urzędnicy wzmiankowani i całe zgromadzenie wykonali przysięgę nowemu Monarsze. *Te Deum* odśpiewano przy Jego wstąpieniu na Tron. W tymże dniu wykonało przysięgę woysko i mieszkańcy stolicy okazując iak naywiększą miłość dla naszego dostoynego Monarchy.

Pogrzeb Hrabiego Miłoradowicza, Jenerał-Gubernatora Petersburga, odbył się d. 17. Grudnia ze wszystkiemi honorami woiennemi należącemi się iego stopniowi. Mszę żałobną odśpiewano w katedralnym kościele Matki Boskiey Kazańskiey. N. Cesarz i Wielki Xiąże Michał znaydowali się na niey; Zwłoki zmarłego Jenerała złożono w klasztorze Sgo Alexandra Newskiego.

Dodatkiem do rozkazu dziennego N. Pana z dnia 15. Grudnia, Jenerał Major Baron Friedrichs I., dowódzca pułku gwardyi Moskiewskiey, mianowany iest Adjutantem J. C. Mość pozostaiąc przy innych swoich obowiązkach.

Rozkazem dziennym z dnia 18. J. C. Mość oświadcza zupełne zadowolenie swoie Jenerał Adjutantowi Czyczeryn 1, dowódzcy pułku dragonów gwardyi i Jenerał-Majorowi Andreiewskiemu 1, dowódzcy pułku hułanow gwardyi, Pułkownikowi Baronowi Arbs-Hoven, dowódzcy pułku huzarów gwardyi i Jenerał Majorowi Jefremow, dowodzcy pułku Kozaków gwardyi, iako też dowódzcom trzecich batalionów pułków gwardyi i wszystkim Oficerom tychże pułków i batalionów za dokładność i zręczność z iaką dopełnili danego im polecenia; a ieden rubel, szklankę wódki i funt ryb dostał każdy żołnierz i podoficer tego korpusu iako gratyfikacyią.

Tymże samym rozkazem dziennym Pułkownik pułku dragonów gwardyi Szembel, mianowany został Adjutantem J. C. Mości pozostaiąc w poprzednich obowiązkach.

Rozkazem dziennym z 19. Grudnia N. Cesarz mianował J. C. M. W. Xięcia Następcę tronu Szefem pułku gwardyi grenadyierów Pawłowskich.

Rozkazem dziennym z dnia 20. t. m. Jenerał-Porucznik Bistrom 1, dowódzca całey piechoty gwardyi, mianowany został Jenerał-Adjutantem N. Cesarza, pozostaiąc przy dawnych obowiązkach.

Komitet żałoby ogłosił przepisy względem porządku, w iakim ma bydź noszona żałoba po N. Cesarzu Alexandrze wiekopomney pamięci, przez rok w oddziałach kwartalnych, zacząwszy od 19. Listopada 1825 r. (Gdy te przepisy co do mieszkańców różnych klass, równie i dla Królestwa służące, iuż ogłoszone zostały, przeto umieszczamy tu tylko szczegóły tyczące się Rodziny Cesarskiey.)

»Pod czas pierwszego, drugiego, trzeciego i czwartego kwartału, N. Cesarz i JJ. CC. MM. Wielcy Xiążęta, podług rozporządzeń tyczących się Oficerów woyskowych i zatwierdzonych przez J. C. Mość, nosić będą wielką żałobę. Stosownie do tego N. Pan i JJ. CC. MM. Wielcy Xiążęta nosić będą uniform.

NN. Cesarzowe również nosić będą wielką żałobę: suknię ruską z ratyny czarney z kołnierzem i długiemi rękawami, z obszewkami białemi; około szyi drugi kołnierz czarny; ogony u sukien na cztery arszyny; czepek z krepy czarney z szeroką przepaską żałobną i podwóynym kapuszonem, ieden z ogonem, drugi krótszy; rękawiczki, wachlarz, pończochy i trzewiki czarne. Gdy NN. Cesarzowe wyydą naprzeciw ciała Cesarza, iako też w dzień pogrzebu, mieć będą na głowie wielką zasłonę z krapy czarney, która całą ich suknią okryie. J. C. M. W. Xiężna nosić będzie tenże sam ubior z tą tylko róźnicą, że ogon iey sukni będzie długi na trzy arszyny.

W drugim kwartale NN. Cesarzowe i J. C. M. W. Xiężna nosić będą tenże sam ubiór Rossyyski z obwódkami białemi i czepek; lecz z iednym kapiszonem żałobnym i bez przepaski.

W trzecim kwartale NN. Cesarzowe i J. C. M. W. Xiężna nosić będą suknią Rossyyską zwyczaynego kroiu z kiru ale bez obwódek i kołnierzy, z krótkiemi rękawami obszytemi w mankiety z krepy białey, i małe czepeczki czarne z ięzyczkami. Rękawiczki, wachlarz i trzewiki czarne.

Przez pierwsze sześć niedziel czwartego kwartału NN. Cesarzowe i J. C. M. W. Xiężna nosić będą małą żałobę: czarną iedwabną suknią, czepek z białey krepy, rękawiczki i wachlarz białe. Przez ostatnie sześć tygodni będzie pół żałoby, suknie iedwabne czarne, czepki z koronek z czarnemi wstążkami.«

Królestwo Polskie.

— *Z Warszawy.* —

Nieodżałowaną ponieśliśmy stratę. Wczoray po południu o godzinie 3 przeniósł się do wieczności po dwóchdniowey chorobie, w 71 r. życia, Minister Stanu X. Stanisław Staszic.

Multany i Wołoszczyzna.

Podług naynowszych wiadomości z obudwóch tych Xięstw, powietrze żadnych nieuczyniło postępów, którychby się obawiać trzeba było i spodziewać się należy, iż zimna od początku tego roku panuiące dalszemu szerzeniu się zarazy położą koniec.

Redakcyia Józefa Bensy; Druk Piotra Pillera.